

Wyrok Sądu z dnia 6 września 2013 r. — Bateni przeciwko Radzie**(Sprawy połączone T-42/12 i T-181/12) ⁽¹⁾****(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Iranu w celu zapobieżenia rozpowszechnieniu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Ocywisty błąd w ocenie)**

(2013/C 304/30)

Język postępowania: niemiecki

Strony*Strona skarżąca:* Naser Bateni (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. Kienzle, M. Schlingmann i F. Lautenschlager)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop, J.-P. Hix i Z. Kupčová, pełnomocnicy)**Przedmiot**

W sprawie T-42/12: żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. zmieniającej decyzję 2010/413 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 71) w zakresie, w jakim wpisuje ona skarżącego do wykazu zawartego w załączniku II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 11) w zakresie, w jakim wpisuje ono skarżącego do załącznika VII do rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1), a w sprawie T-181/12: żądanie stwierdzenia nieważności załącznika IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1) w zakresie, w jakim nazwisko skarżącego zostało utrzymane w wykazie osób i podmiotów, których fundusze zostały zamrożone

Sentencja

- 1) Sprawy T-42/12 i T-181/12 zostają połączone dla celów wydania wyroku.
- 2) W sprawie T-42/12 nie ma już potrzeby orzekania w przedmiocie żądania stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu w zakresie dotyczącym Nasera Bateniego.
- 3) Stwierdzona zostaje nieważność decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu w zakresie, w jakim wpisuje ona N. Bateniego do załącznika

II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB.

- 4) Stwierdzona zostaje nieważność załącznika IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 w zakresie, w jakim dotyczy on N. Bateniego.
- 5) Skutki decyzji 2010/413, zmienionej przez decyzję 2011/783, zostają utrzymane w mocy w odniesieniu do N. Bateniego od momentu jej wejścia w życie, w dwudziestym dniu następującym po jej publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, do dnia częściowej utraty mocy prawnej przez rozporządzenie nr 267/2012.
- 6) Rada Unii Europejskiej pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez N. Bateniego.
- 7) Republika Federalna Niemiec pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 98 z 31.3.2012**Wyrok Sądu z dnia 6 września 2013 r. — Good Luck Shipping przeciwko Radzie****(Sprawa T-57/12) ⁽¹⁾****(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Obowiązek uzasadnienia — Ocywisty błąd w ocenie)**

(2013/C 304/31)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Good Luck Shipping LLC (Dubaj, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciele: F. Randolph, QC, M. Lester, barrister, i M. Taher, solicitor)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: V. Piesevaux i B. Driessen, pełnomocnicy)**Przedmiot**

Żądanie stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 71), po drugie, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 11), a po trzecie, rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1) w zakresie, w jakim akty te dotyczą strony skarżącej.

Sentencja

- 1) W zakresie, w jakim akty te dotyczą Good Luck Shipping LLC, stwierdza się nieważność:
  - decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu;
  - rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu;
  - rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 961/2010.
- 2) Skutki wynikające z decyzji 2011/783 zostają utrzymane w mocy wobec Good Luck Shipping do czasu, gdy skuteczne stanie się stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 267/2012.
- 3) Rada Unii Europejskiej pokrywa poza własnymi kosztami koszty poniesione przez Good Luck Shipping.

(¹) Dz.U. C 109 z 14.4.2012.

_____

Wyrok Sądu z dnia 6 września 2013 r. — Iranian Offshore Engineering & Construction przeciwko Radzie

(Sprawa T-110/12) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin na dostosowanie żądań — Dopuszczalność — Obowiązek uzasadnienia — Oczywisty błąd w ocenie)

(2013/C 304/32)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Iranian Offshore Engineering & Construction Co. (Teheran, Iran) (przedstawiciele: adwokaci J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea i J. Iriarte Ángel)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: P. Plaza García, V. Piessevaux i G. Ramos Ruano, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 71), oraz po drugie, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 1) oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącej.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu w zakresie, w jakim umieszcza ona nazwę Iranian Offshore Engineering & Construction Co. w załączniku II do decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB.
- 2) Stwierdza się nieważność rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu w zakresie, w jakim umieszcza ono nazwę Iranian Offshore Engineering & Construction w załączniku VIII do rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007.
- 3) Stwierdza się nieważność załącznika IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 961/2010 w zakresie, w jakim dotyczy on Iranian Offshore Engineering & Construction.
- 4) Skutki decyzji 2010/413, zmienionej decyzją 2011/783, w odniesieniu do Iranian Offshore Engineering & Construction pozostają w mocy od dnia wejścia w życie tej decyzji, to jest od dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, do chwili, gdy skuteczne stanie się stwierdzenie częściowej nieważności rozporządzenia nr 267/2012.
- 5) Rada Unii Europejskiej pokryje, oprócz własnych kosztów, koszty poniesione przez Iranian Offshore Engineering & Construction w niniejszym postępowaniu oraz w postępowaniu w sprawie zastosowania środków tymczasowych.

(¹) Dz.U. C 126 z 28.4.2012.

_____

Wyrok Sądu z dnia 6 września 2013 r. — Leiner przeciwko OHIM — Recaro (REVARO)

(Sprawa T-349/12) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego REVARO — Wcześniejszy słowny międzynarodowy znak towarowy RECARO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2013/C 304/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Rudolf Leiner GmbH (Sankt Pölten, Austria) (przedstawiciele: adwokaci W. Emberger, I. Rudnay i L. Emberger)